

Preocupació a Mifas per l'accessibilitat a Montilivi

■ L'entitat fa més d'un mes que intenta contactar amb el Girona FC per saber com serà l'accés a l'estadi de les persones amb mobilitat reduïda ■ Queixes perquè algunes voreres no estan fetes

La falta de voreres és un fet en algun sector proper a l'estadi, com ara en aquest tram de l'avinguda Montilivi davant l'institut ■ J.N.

Jordi Nadal
GIRONA

L'entitat social Mifas, d'atenció a persones amb discapacitat física, fa més d'un mes que va darrere del Girona FC per saber com funcionarà l'accés a l'estadi de Montilivi per a persones amb mobilitat reduïda. El president de Mifas, Albert Carbonell, diu que hi ha inquietud entre alguns dels associats sobre l'anunci fet per l'Ajuntament de les limitacions a l'accés fins a l'estadi: "Esperem que es mantinguin les normes que hi havia fins l'any passat, que

permetien l'accés a persones amb mobilitat reduïda fins a l'estadi; però a hores d'ara, encara és hora que ens hagin de confirmar-ho, i la lliga comença de seguida." Carbonell recorda que fins a la temporada passada hi havia quatre aparcaments per a persones amb mobilitat reduïda a l'altura de l'accés a preferent –el lateral del camp, per davant de tribuna, on s'estan instal·lant les noves graderies–. Espera, diu, que "com a mínim" aquests aparcaments continuïn existint, a més d'espai per aparcar per a persones amb mobilitat reduïda

a peu de tribuna. Lamenta, però, que el Girona FC no hagi fet "cap cas" de les demandes de l'entitat que presideix –i de socis tant de Mifas com del Girona FC, a títol particular– per explicar-los aquests i altres aspectes de la mobilitat.

L'accés als busos

Entre aquests altres aspectes hi ha els dubtes sobre l'accessibilitat dels busos de transport públic i la situació de les parades. En aquest sentit, explica que si bé arribar a l'estadi pot ser complicat per als seus associats, pot ser "dramàtic" sortir-ne: "Quan tot hom marxi de cop, hi haurà prou autobusos per a les persones que van amb cadira de rodes, per exemple?" Recorda que l'estadi està situat en una zona amb pocs serveis a l'entorn, i que per tant no hi

Les frases

“Vam enviar una carta fa més d'un mes, i diversos correus fa quinze dies, i no han respost. Alguns dels nostres socis també són socis seus”

“No demanem res extraordinari. Primer, informació i després, garantir l'accessibilitat. Això és el mínim”

Albert Carbonell
PRESIDENT DE MIFAS

ha llocs per esperar protegits del fred o la pluja per a les persones que amb cadira de rodes no puguin accedir al bus perquè està ple o ja hi ha algun altre usuari de cadira de rodes o amb un cotxet de nens. Carbonell es pregunta

“Si s'atura al carrer que va cap a la Creu de Palau, que fa una pujada força marcada, com s'ho faran les persones amb mobilitat reduïda? Hi haurà marquesina?” Es pregunta. “No demanem coses extraordinàries –remarca–, només que ens expliquin com funcionarà. La lliga comença aquesta mateixa setmana, i encara no sabem res, i això crea preocupació entre els usuaris.”

Considera aquestes reclamacions “bàsiques per a un club que vol ser de primera”, però n'afegeix d'altres. Per exemple, diu, la majoria d'equips tenen alguna política de descomptes o d'accés gratuït per als assistents de persones amb gran dependència. O a fi que persones amb cadira de rodes es puguin asseure al costat dels seus acompanyants com s'ha resolt, assenyala, en estadis com ara el de l'Espanyol.

Considera aquestes reclamacions “bàsiques per a un club que vol ser de primera”, però n'afegeix d'altres. Per exemple, diu, la majoria d'equips tenen alguna política de descomptes o d'accés gratuït per als assistents de persones amb gran dependència. O a fi que persones amb cadira de rodes es puguin asseure al costat dels seus acompanyants com s'ha resolt, assenyala, en estadis com ara el de l'Espanyol.

Carrers sense voreres

Un altre aspecte que preocupa el president de Mifas és l'urbanístic: “Hi ha voreres sense fer, que són dificultoses per a persones amb cadira de rodes perquè estan en carrers amb desnivell, i perilloses per a persones grans que es mouen amb bastó, per exemple.” Carbonell assegura que entén que els directius del Girona FC “tenen molta feina amb tot el que comporta l'ascens a primera”, però els reclama una mica d'atenció a les demandes d'alguns dels seus propis socis que estan preocupats per la situació a pocs dies de l'inici de la lliga. Mentre no rebin resposta, hi afegeix, continuaran insistint més enllà de les cartes i els correus electrònics que els han enviat els darrers dies. ■

Retrets de TSC als convocants de la vaga d'ambulàncies

N.A./ACN
GIRONA

L'empresa que gestiona el servei d'ambulàncies a Girona i Alt Maresme, Transport Sanitari de Catalunya (TSC), acusa el comitè de vaga de ser “intransigent” en les seves peticions i d'anar a la vaga per “motius ficticis”. Ahir,

dos dies abans de la segona reunió de mediació al departament de Treball, la direcció de TSC va emetre un comunicat en què explica que la primera mediació va fallar perquè el comitè de vaga va canviar la seva posició introduint a darrera hora noves peticions. Assegura, a més, que la primera jornada de

vaga (el dia 11) va ser seguida únicament per vuit persones, “set de les quals formen part del comitè de vaga”. Per la seva part, els sindicats CCOO, Sindicat i STSG, que han convocat una segona jornada de vaga per divendres –de les sis del matí a les deu del matí i de les dues a les sis de la tarda–, van confir-

mar ahir l'assistència a la reunió de mediació de demà “amb la il·lusió de solucionar els motius pels quals vam arribar a prendre la decisió de convocar la vaga, i amb l'esperança que l'empresa hi assisteixi amb la mateixa voluntat”. Els sindicats van situar en el 70% el seguiment de la vaga del dia 11. ■

Manifestació que es va fer el passat dia 11 per Girona, el primer divendres de la vaga ■ QUIM PUIG